

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

- מִגְּקֵד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלֵבֵד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלֵבֵד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 27 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וּכְשֶׁמְחַלְקִים לְ- 29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ- 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶה, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנֶחֱשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק לְ- 29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא שְׁבָנוּ יִגְדֵל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחֲתָן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוֹשֶׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיִּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעַלּוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶה, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק לְ- 29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרָשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעֲלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעַלּוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעִלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאי הוּא רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחַק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגּוּ עָלֵינוּ אֲמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמַנְיָן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכֵּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וּגְשָׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פֶּמְהָ שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגִדֵל פַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרִאוֹת מִיוֹצֵאי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדְנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אֲמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזוהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזוהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנ לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דוד אר"ץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"ת ג') איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משה עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו גאול), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

פְּרַסְיָא וְעֵטְרָה, וּכְמָה דְּאִיהוּ נְחִית לִיהַ תַּמָּן, וַיְקוּם פְּרַסְיָא בְּגִינְיָה, וְאִמְלִיךְ לִיהַ עַל כָּל מְלָאכִין (ג"א ח"ל"ן) וּמְשָׁרְיִין דְּתַמָּן, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְגוֹמֵר, וְרָזָא דְמִלָּה (שמואל א ב ז) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבְדּוּ וּבּוֹזֵי יִקְלוּ.

וּכְמָה דְנְחִית (ס"א דְמוֹנִין) לִיהַ בְּכַמָּה נְגוּנִין דְשִׁירוֹת תּוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכִי כַד סְלִיק לְעֵילָא כְּלֵהוּ חִיוּן דְמִרְפָּבוֹת, וּמְשָׁרְיִין דְמְלָאכִין קְדִישִׁין, דְחִיוֹת וְאוֹפְנִים וּשְׁרָפִים, פְּתַחֲזִין לִיהַ (ג"א פְּרִישֵׁן) גְּדַפִּיְהוּ בְּחֻדּוּא בְּנִגּוּנָא לְקַבְּלָא לִיהַ, הָא הִכָּא אֲגָרָא דְצְלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָּה דְאִיהִי פְקוּדָא חֲדָא.

פְּקוּדָא דְבְרִית מִילָּה, בְּגִזִּירוֹ דְעֵרְלָה וּפְרִיעָה, כְּמָה דְאִיהוּ אַעֲבַר מֵהָהוּא אֲבַר כָּל אֱלִין קְלִיפִין דְאַלְהִים אַחֲרִים, וְתַקִּין בֵּיה אֶתְר לְשָׂרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָּא תַּמָּן, דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִילָּה, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פַּד נְשֻׁמְתִּיָּה (דף קלא ע"א) סְלִיקַת לְעֵילָא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַעֲבַר מִנִּיהַ כָּל מְלָאכִי חַבְלָה וּמִקְטָרְגִין דְלָא יִקְרְבוּ לְגַבִּיָּה בְּגִין דְשָׁמָא דִּיהוּ"ה שְׂרִיא עֲלִיהַ דְתַשְׁפַּח לִיהַ בְּאֱלִין תִּיבִין מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה, רְאִשֵׁי תִיבוֹת מִילָּה, וְסוֹפֵי תִיבוֹת יְהוּ"ה, בְּשָׁמִיָּה סְלִיק לְעֵילָא נְשֻׁמְתִּיָּה, וּבִהָהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִּים בֵּיה (שם כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוּ"ה נִקְרָא עֲלֵיהּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּכְמָא דְאִיהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיהַ כָּל פְּקוּדֵין דְעֵשָׂה, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ, הָכִי אִמְלִיכִין לִיהַ לְעֵילָא חִיָּלִין וּמְשָׁרְיִין, עַל אֱלִין עֲלִמִין דְתַקִּין לִיהַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא, וּמְקַבְּלִין לִיהַ עֲלִיָּהוּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוֹ דְמֵאֲרִיָּהוּן.

וּבְזִמְנָא דְבַר נֶשׂ אֲשֶׁתֶּדֶל בְּאוּרִיָּתָא דְאִיהוּ אוּר, וּבְמִצְוָה דְאִיהוּ נֵר, כְּאֵלוּ נְהִיר עֲמוּדָא דְעֻנָּא בִימָמָא קְדָם יְהוּ"ה, וְעֲמוּדָא דְאֲשֶׁתָּא בְּלִילְיָא, הָכִי פְגוּוֹנָא דָּא כַד אָזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מַה פְּתִיב בֵּיה (שמות יג כא) וַיְהוּ"ה הוֹלִיךְ לַפְּנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדְּרָךְ, וּלְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דִּילֵיהַ, דְאִינוּן לְקַבְּלֵי כַּהֲן לְוֵי וְיִשְׂרָאֵל, וּכְלָא בּוֹזֵי דְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי אוּר וְנֵר.

וְכֵר מָאן דְנָטִיר שַׁבַּת וְאוֹקִיר לִיהַ וּמַעֲנַג לִיהַ בְּגִין יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לִיהַ אֶתְר לְעֵילָא בְּנִיחָא דְלָא טָרַח בֵּיה, וְנַח תַּמָּן מְכַל טָרַחָא דְהָאִי עֲלָמָא דְטָרַח בְּכַמָּה גְּלַגּוּלִין וְעוֹבְדִין, בְּרִי תָא חֲזִי, כָּל פְּקוּדֵין אֱלִין תְּלִיין בְּדִיוֹקְנָא דְמִלְפָּא, וְאִית פְּקוּדֵין דְאִינוּן עַל מְנַת לְקַבְּלֵי פֶרֶס, וְתְלִיין מְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא נַעַר דְלְעֵילָא, וְצְרִיךְ לְפָרְשָׁא כָּל פְּקוּדֵין דְאִינוּן בְּדִיוֹקְנָא דְמִלְפָּא.

אִית (אלין) דְתַלְיִין מְרִישָא, וְאִית (ואלין) דְתַלְיִין בְּעֵינֵינוּ, וְכַמָּה מְלֹאכִין
 וּמְשָרְיִין עֲלָאִין דְאִינוּן עֵינֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין
 דְתַלְיִין מִן אֹדְנִין, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְקְרִיאוּ אֲזַנֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ,
 וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְאֲנָפִין, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְקְרִיאוּ פְּנֵי יְהוּ"ה מִמֶּנּוּן
 עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' ו') וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאֶחָד, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין
 מְחוּטְמָא, וְכַמָּה מְלֹאכִין דְאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קד' ד') עוֹשֶׂה מְלֹאכֵינוּ רוּחוֹת
 מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְפוּמָא, וְכַמָּה מְלֹאכִים דְמִמֶּנּוּן עַל
 קָלִין דְאֹרִייתָא וְעַל דְבוּרִין, דְאִתְמַר בְּהוּן (קהלת י"ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
 אֶת הַקּוֹל וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד דְבַר, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מִיּוֹדֵי דְמִלְפָא,
 וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ יְדִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א'
 ט') וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיהֶם, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְגוּפָא כְּעַנְבִין דְאִתְפְּלָא.
 אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא לְעֵילָא הָא אוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית
 גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לְעֵלְמָא דְאִתִּי אִתְמַר דְאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה,
 אָבַל לְתַתָּא אִית גּוּפָא כְּעֵלְמָא דִין דְאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְגוּפָא אִיהִי
 אֹרִייתָא, דְמִינָה תַלְיִין כָּל פְּקוּדִין, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין מְאוֹת בְּרִית,
 וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ דְאִתְקְרִיאוּ מְאָרִי דְאוֹתוֹת, דְאִתְמַר בְּהוּן (בראשית
 א' ט') וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעֲלֵייהוּ אִתְמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג' יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְהָאִי
 אִיהוּ אוֹת דְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּן עֲלֵיהִי, וְאִית פְּקוּדִין דְתַלְיִין בְּרַגְלִין,
 וְכַמָּה מְלֹאכִין מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' יד') וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב,
 וְאִתְמַר בְּהוּן (שם ט') וְרַגְלֵיהֶם רַגַל יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תַלְיִין כְּלָהּ מִגּוּפָא, בְּשַׁעְרָא
 דְתַלְיָא מְרִישָא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַחְזִי דְאִיהוּ מְלֹאךְ דְתַלְיָא מְרִישָא.
 וְכָל מָאן דְפִשַׁע בְּפְקוּדָא, כְּאֵלוּ פִשַׁע בְּדִיוקְנָא דְמִלְפָא, זַפְּאָה נִשְׁמַתָּא
 דְאִיהִי בְּדִיוקְנָא דְמְאָרִיָה, דְמְקַיִים פְּקוּדִין אֲלִין, דְמִינָה תַלְיִין כָּל
 מְלֹאכִין אֲלִין דְאִתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה אֲזַנֵי יְהוּ"ה, וְכָל תְּקוּנִין וְחִיילִין
 וּמְשָרְיִין דְגּוּפָא דְלְעֵילָא, וְכַד סְלֶקְתָּ נִשְׁמַתָּא כָּל אֲלִין חִיילִין סְלֶקִין עִמָּה,
 וְכַד נַחְתָּא כָּל אֲלִין חִיילִין נַחְתִּין עִמָּה, אִיהִי סְלָם, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים (בראשית כח יב) סְלֶקִין וְנַחְתִּין בְּהָ, בְּהָ מִמֶּשׁ, וְכַד סְלֶקָא, קָלָא נַחִית
 בְּרוּמֵי רְקִיעִין לְכָל חִיילִין וּמְשָרְיִין, הָבּוּ יִקְרָא לְדִיוקְנָא דְמִלְפָא.
 מְצוּהָ (דף קלא ע"ב) דְכָל פְּקוּדָא, בִּיה שְׂרִיא יְהוּ"ה, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּכָל אָבַר
 וְאָבַר, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּאַרְבַּע גְּוִוִּנִין דְשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גְּוִוִּנִין דְעֵינָא,
 וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְאֹדְנָא, וּבְאַרְבַּע גְּוִוִּנֵי דְאַנְפִין, וּבְקָלָא וּבְדְבוּרָא וּבְקְרִיאָה
 וְאַמִּירָה, (ובעשיה דידן) וּבְכָל אָבַר וְאָבַר דְגּוּפָא אִיהוּ יְהוּ"ה, מִמֶּנָּא עַל כָּל
 מְצוּהָ וּמְצוּהָ, דְבִיָּה מְצוּהָ בְּאִתְּ בִּשׁ, מִ"צ י"ה, פִּי"ן ו"ה, הָא מְצוּהָ

יהו"ה, מצפץ, יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ. וברי, כל אברין אתקריאו פנויין לשמא דיהו"ה, וכל מלאכין דתליין מההוא אבר פלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בההוא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידוי.

רישא איהו פנויאי דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק בחושפן כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתוון מעילא לתתא, האי איהו פתר בריש פלהו שמהן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (ג"א ו"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתוון, ואלין אינון אתוון דאתבריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון פלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על פלא, הוא בריך לכלא, ולעילא מפל ברכאן, הדא הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה, ולא צריך איהו ברכאן מאחרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ואינון מאת אדנים למאת הכפר, דנחתין למאה ברכאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, והאי צדקה איהי אימא עלאה, צדק אימא תתאה, דאתמר בה (שם) צדק לפניו יהלך, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו לרגלו, דא דינא ודא רחמי, צדק אימא תתאה, צדקה אימא עלאה.

כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, פגון הליכה לבי פנישתא, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן, כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין הדא הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על כתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין בפומא, והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, וההוא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין דאינון ריח ניחח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי פוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא,

וְכֵן בְּעֵינַי, כִּמְהָ דְאוֹקְמוּהוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין אִין לְדִיין אֶלָּא מַה שְּׁעִינִי
רוֹאוֹת.

וְאִית פְּקוּדֵין דְּתַלְיִין בְּשִׁמְעָה כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמַע, אוּ פְּקוּדֵין אַחֲרֵינֵין,
דְּאִתְמַר בְּהוֹן אִם הַשְּׁמִיעַ לְאִזְנוֹ יֵצֵא, וְדָא תְּקִיעַת שׁוֹפָר, סוּף סוּף
בְּאַלִּין אִבְרִין תְּלִיין כָּל פְּקוּדֵין, אֶלָּא פְּקוּדָא דִּירְאָה וְאֶהְבָּה אֱלוֹ תְּלִיין
בְּמוֹחָא וְלִבָּא, וְכָל פְּקוּדֵין דְּעֵשִׂיהַ כְּגוֹן סוּפָה וְלוּלָב תְּלִיין בִּידֵין, וּבְאַלִּין
תְּקוּנֵין (ס"א פְּקוּדֵין) צְרִיף בְּרַ נֶשׁ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלֹאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי
יְהו"ה אֲזַנֵי יְהו"ה, וְאִינוּן דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תְּהֵלִים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכְיוֹ רוּחוֹת
(מְשֻׁרְתֵיו אֵשׁ לוֹהֵט), דְּתַלְיִין בְּחוּטְמָא, וּמְלֹאכְיֵין דְּאִתְמַר בְּהוֹן (קְהֵלֵת י כ) כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל דְּתַלְיִין בְּקֵלָא, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר (שם) דְּתַלְיִין
בְּדַבְּרָא, וּמְלֹאכְיֵים דְּתַלְיִין בְּעֵשִׂיהַ, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יחזקאל א ד), וּמְלֹאכְיֵין
דְּאַתְקְרִיאוּ אוֹתוֹת, דְּתַלְיִין בְּצַדִּיק (דף קלב ע"א) דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י
ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחֲתוֹ, וּמְלֹאכְיֵין דְּתַלְיִין בְּרַגְלֵין, דְּאִתְמַר
בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, וְנַעֲנוּעָא דְּכֻלְהוּ יְהו"ה, וְצְרִיף לְמַנְדַּע
נְקוּדָה דִּילֵיהַ, בְּכָל אִבְר וְאִבְר נְקוּדָה דְּאַתְחַיֵּיב לְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ (אור) מֵיִם,
וְלְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ אֵשׁ, וְלְמְלֹאכְיָא דְּאִיהוּ רוּחַ, דְּכָל נְקוּדֵין אִינוּן אִשָּׁא
וְרוּחָא וּמֵיָא, מְלָכוֹת עֶפְר מְאֵנָא דְּכֻלְהוּ עֲלֵאִין דְּתַלְיִין מְסַפִּירֵן, וְלִתְתָא
הַכִּי אִית מְלֹאכְיֵין דְּתַלְיִין מְכַסָּא וּמְלֹאךְ וְאוּפֹן, דְּמִתְמָן נִשְׁמָה וְרוּחָא
וְנַפְשָׁא, גּוּפָא מְאֵנָא דְּכֻלְהוּ, מִיכָא"ל אִיהוּ מֵיָא, וְאִיהוּ מְמוּנָה עַל יַמָּא,
וּבְגִין דָּא כַּד אַעֲבַר מִשָּׂה לְיִשְׂרָאֵל בִּימָא, בֵּיה שִׁבַח לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב (שְׁמוֹת טו יא) מִי כִּימוֹךְ בְּאֵלִים יְהו"ה, גְּבַרְיָא"ל מְמוּנָה
עַל אִשָּׁא, אוּרִיָא"ל עַל רוּחָא, רַפָּא"ל עַל עֶפְרָא, מְאַלִּין תְּלִיין כִּמְהָ רַבִּי
רְבוּוֹן דְּמְלֹאכְיָא דְּתַלְיִין מְנִיְהוּ.

בְּרִי, אֲגָרָא דְּאַלִּין פְּקוּדֵין דְּתַלְיִין בְּאַלִּין אִבְרֵים, הוּא דְּמָאן דְּמִיחַד
לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּשִׁכְיִנְתִּיהַ בְּהַאי עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
מְזוּוג לֵיהַ בְּבַת זוּגִיָה לְהַהוּא עֲלֵמָא, וּמָאן דְּקָרִיב לֵיהַ לְשִׁכְיִנְתִּיהַ קְרַבְנָא,
קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְקָרֵב לֵיהַ בְּבַת זוּגִיָה, וּמָאן דְּעֵבִיד לֵיהַ בִּי מְקַדְשָׁא,
הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב (שִׁם כה ח) וַעֲשׂוּ לִי מְקַדְשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא עֵבִיד לֵיהַ
בְּהַהוּא עֲלֵמָא בֵּית לְדִיִּירָא (לֵיהַ) תְּמָן דְּאִיהוּ קִדְשׁ קִדְשֵׁין, וּמָאן דְּעֵבִיד
לֵיהַ סְפָה, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְסַפֵּךְ עֲלֵיהַ בְּהַהוּא עֲלֵמָא, וְאַגִּין עֲלֵיהַ
מִכָּל מְלֹאכְיֵי חַבְלָה כַּד נִפְיָק מֵהַאי עֲלֵמָא וְאִזִּיל לְהַהוּא עֲלֵמָא.

וְכָרְ מָאן דְּמְבַרְךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וּמְקַדְשׁ לֵיהַ בְּצִלוֹתִיהַ בְּהַאי עֲלֵמָא,
קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְבַרְךְ לֵיהַ בְּהַהוּא עֲלֵמָא, וּמְקַדְשׁ לֵיהַ, וְלִית

קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, אוֹף הָכִי עָבִיד לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲשֶׂרָה
 חוּפּוֹת בְּגֵן עֵדֶן, דְּקְדוּשֵׁין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם שְׂכִינְתֵיהּ, אֵינּוּן קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וְשִׁבַע בְּרַכָּאן דִּילֵיהּ אֵינּוּן בְּקִרְיַת שְׁמַע, בְּשַׁחַר שְׁתִּים
 לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתִּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתִּים לְאַחֲרֶיהָ, הָא שְׁבַע,
 וַיְחוּד דִּילֵיהּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לֵיהּ וּלְכָלָהּ
 דִּילֵיהּ, וּמְקַדֵּשׁ לֵיהּ עֲמָה בְּקְדוּשָׁה, וּמַיִיחַד תְּרוּוּיָהּ, וְכֹלָא מְדָה פְּנַגְד
 מְדָה.

סוֹף בְּכָל מָה דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּר נֶשׁ בְּפַקוּדוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִינֵיהּ
 וּבְגִין שְׂכִינְתֵיהּ, הָכִי אֶשְׁתַּדַּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין בְּר נֶשׁ וּבַת
 זוּגִיָּה בְּהוּא עֲלָמָא, זְפָאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּישְׁתַּדַּל לְמַעַבְד רַעוּתֵיהּ, דְּלִית
 פּוּמָא יָכִיל לְמִימַר אַגְרָא דִּילֵיהּ בְּהוּא עֲלָמָא דְּאִיְהִי לְדְרִי דְרִין, בְּר נֶשׁ
 עָבִיד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַעוּתֵיהּ דְּאִיְהוּ לְפּוּם שְׁעַתָּא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְנֵי
 לֵיהּ בְּנֵינָא בֵּיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּנֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא דִּילֵיהּ בְּנֵינָא
 לְדְרִי דְרִין, זְפָאָה מָאן דְּשָׂרְיָא לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר דִּילֵיהּ לְמַעַבְד לֵיהּ
 אֶתֶר לְשָׂרְיָא תַּמָּן, וְלֹא מְלַכָּא לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר, דְּלֹא יְהֵא בֵּיהּ אַבְר
 פְּנוּי מְנִיָּה, דְּאֵם חֶסֶר אַבְר חַד דְּלֹא שָׂרְיָא עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין
 הוּא אַבְר אֶתְחַזֵּר לְעֲלָמָא בְּגִלְגוּלָא, עַד דְּאֶשְׁתַּלִּים בְּאַבְרִין דִּילֵיהּ, לְמַהוּי
 כְּלָהוּ שְׁלַמִּין בְּדִיּוּקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֵם חֶסֶר חַד לֹאוּ אִיְהוּ בְּצַלְמוֹ
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פּוּמָא עֲקִימָא לֹא שָׂרְיָא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ מוּם, כָּל שְׁפָן אֵם
 דְּבוּרָא דִּילֵיהּ עֲקִים, עֲלֵיהּ אֶתְמַר (קהלת א טו) מְעוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן,
 פּוּמָא וּלְבָא אֵינּוּן לְקַבֵּל אוֹרִיִּיתָא דְּבִכְתָּב וְאוֹרִיִּיתָא דְּבַעַל פֶּה, קָלָא וּדְבוּר
 דְּנַפְיָק מְתְרוּוּיָהּ אִיְהוּ ו"ה, צְרִיךְ לְאַפְקָא לֵיהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דִּי"ה,
 וְאֵם לֹאוּ, לֹא שָׂרְיָא תַּמָּן יְהוּ"ה.

שְׁפּוּן אֲרִיכִין מְסַטְרָא דְּאֲנָשֵׁי חֵיל, רַחְבִּין מְסַטְרָא דִּירְאֵי אֱלֹהִים, שְׁפּוּן
 פִּינוּנִיִּים מְסַטְרָא דְּאֲנָשֵׁי אַמַּת, זְעִירָן בְּעַגּוּלָא מְסַטְרָא דְּשׁוּנְאֵי
 בְּצַע, כְּמָה קְלִין וּדְבוּרִין נְפַקִין מְפּוּמָא מִיַּד דְּנַפְקִין מְפּוּמוֹי כְּמָה מְלֹאכִים
 דְּאֶתְקְרִיאוּ עוֹפִין נְטֻלִין מְלּוּלִין דְּפּוּמָא. חֲמֵשׁ תְּקוּנִין אֵינּוּן בְּפּוּמָא,
 דְּאֶתְמַר בְּסִפְר יְצִירָה, אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנ"ת זִסְר"ץ,
 וּבַהוּן (דברים כו) אַבְנִים (דף קלב ע"ב) שְׁלֵמוֹת תְּבִנָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכְמָה
 צְלוּתִין וּפּוּלְחָנִין, וְעֲלִיָּהּ אֲמַר יַעֲקֹב וַיִּשְׁכֵּב בְּמָקוֹם הַהוּא (בראשית כח
 יא). וַיִּשְׁכֵּב וַיִּזְכֹּר כ"ב אֶתְוּן בְּמָקוֹם הַהוּא, וַיִּזְכֹּר (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי
 יֵשׁ, כ"ב בְּךָ יִכְרֹךְ יִשְׂרָאֵל (בראשית מח כ), בְּךָ בְּטַחוּ אַבּוֹתֵינוּ (תהלים כב ה), כִּי בְךָ

אָרוֹץ גְּדוּד (שם יח ל), וּבֶךְ בַּחַר יְהו"ה (דברים ז ו), אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (שמות לב יג), נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ (שיר א ד), בַּהוֹן בְּרוּךְ כִּיבוֹד יְהו"ה מִמְקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב).

דִּיקָנָא, בְּסִפְר בֶּן סִירָא, קָלִיל דְּקָן קוֹרֵטְמָן, עֵב דְּקָן אִיהוּ בְּרַבּוּיָא דְּלִיחָא בְּלַחוּתָא דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא אִיהוּ פְּתִיא שְׂטִיא, (אמר רבי שמעון) מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי וּבְפוּמוּי אֶלָּא זְעִיר, הוּא פְּקָחָא (פְּקִיעָא), דְּמָרָה יְרוּקָא אִיהִי אֲתַגְּפֵרַת עֲלֵיהּ, וְלִית בֵּיהּ לַחוּתָא כָּלֵל, דִּיקָנָא בִּינוּנִית דָּא אִיהוּ אִישׁ תָּם, דְּעֵתִיָּה שְׁלִים, מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקָנָא בְּאַנְפוּי כָּלֵל, מָרָה קְרִירָא וּיִבְשָׁתָא אֲתַגְּפֵרַת עֲלוּי, לִית בֵּיהּ לַחוּת וְחַמִּימוֹת כָּלֵל, מָאֲרִי דְּעַצִּיבוּ אִיהוּ, עוֹבְדוּי פְּאַתְתָּא.

הָא חֲזִי אִית בְּנֵי נֶשָׂא דְּמַמְלָלָן בְּנַעֲנוּעָא דְּעֵינִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דִּידִין, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרִישָׁא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּגוּפָא, וְאַחֲרָנִין בְּנַעֲנוּעָא דְּרַגְלִין, דָּא אִיהוּ דְּבָכָל אֲתֵר דְּנִשְׁמַתִּיָּה בֵּיהּ, תַּמָּן עָבִיד נַעֲנוּעָא יִתִּיר בְּהָהוּא אֲתֵר.

אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְכִי נִשְׁמַתָּא לָא אִיהִי בְּאַתֵּר יְדִיעָא בְּלָבָא, וְאַתְּפִשְׁטוּתָהּ בְּכָל אִבְרִין דְּלָבָא, אָמַר לֵיהּ בְּרִי, וְהָא כְּתִיב בְּהָ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּפֹּה עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נִפְיָק לָהּ מֵאַתְרָהָא, וְנַחֲתִית לָהּ לְבַר מֵאַתְרָהָא, כְּפֹּה דְּשִׁכְנַתָּא דְּאַתְמַר בְּהָ (ישעיה נא) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְתִיּוּבַתָּא שְׁלִימַתָּא, מָאן דְּאַתִּיב לָהּ לְאַתְרָהָא דְּהוֹת בְּקַדְמִיתָא, דְּבִזְמַנָּא דְּנִשְׁמַתָּא אִיהִי בְּלָבָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כַּד נִפְקַת מְלָבָא לָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כְּפֹּה חוּבוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נַחֲתִית לָהּ מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא וּמֵאֲבַר לְאֲבַר, עַד דְּנַחֲתִית לָהּ לְרַגְלוּי, וְכְפֹה זְכוּוֹן דִּילִיָּה הָכִי סְלִיקַת, עַד דְּסְלִיקַת לְאַתְרָהּ, וּבְגִין דָּא בְּכָל אֲתֵר דְּנַחֲתַת, תַּמָּן עָבַדַת תְּנוּעָה יִתְרָה בְּהָהוּא אֲבַר יִתִּיר מֵאַחֲרָנִין.

שְׂרַטְוִטִין דִּידִין אֲשַׁבְּחָנָא דְּאִינוּן כְּעַנְפִין דְּאִילָנָא, מְנַהוֹן אֲרִיכִין, מְנַהוֹן קְצָרִין, מְנַהוֹן מְשֻׁלְבִין, מְנַהוֹן בְּעַגּוּלָא זְעִירִין.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּרָזָא דְּמַתְנִיתָא, דְּטוּרִין רַמָּאִין עֲמִיקִין, גּוֹ סוּסְפִיתָא, קוֹנְטְרָא, קְטָרָא דְּקְטָרִין, תַּמָּן הוּהּ חַד אוֹכְמָא בְּלָא רַגְלִין, מְפַכְכְּףּ הַפּוּכִין, גּוּף טְרִיף, כַּד הוּהּ יְתִיב אָזִיל, כַּד הוּהּ אָזִיל יְתִיב, כַּד הוּהּ אָזִיל מְהַפֵּךְ טוּרִין, כַּד הוּהּ יְתִיב מְעַקֵּר טְנָרִין, מָאן דְּאַעֲרַע בֵּיהּ טְרִיף לֵיהּ וְקָטִיל לֵיהּ, וְלָא אַהֲנִי, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַסְתַּמַּר מְנִיָּה.

כֶּר דִּיוֹקָנִין דְּבַנֵּי עֲלָמָא בֵּיהּ רְשִׁימִין, כֶּל צִיּוּרִין בֵּיהּ מְצוּיָרִין, כֶּל גְּוּוּנִין בֵּיהּ מְרַקְמָן, דְּסְטָרִין אַחֲרָנִין כְּמָה עַנְפִין תְּלִיין מְנִיָּה, דְּשְׂרַבִּיטִין

דְנוּרָא מְלַהֲטָא דְזָרִיק, כְּמָה גְלַגְלִין סַחְרִין לִיה, כְּלָהוּ מְלִיִן עֵינִין דְגוּמְרִין
דְנוּרָא מְלַהֲטִין, מְנַהוּן מְזַדְעָזְעָאן חֵיילִין וּמְשַׁרְיִין, לִית בְּהוּן רַחֲמָנוּתָא
כְּלָל, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְאַסְתָּמַר מִנִּיה.

בִּיה רְשׁוּמִין דִּיּוֹקְנִין דְחִיוּוֹן בִּישִׁין, דְאַיְנוּן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר מוּעָד,
מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, כָּל נוּנֵי יָמָא מְסַאֲבִין בִּיה מְצוּיִרִין, וְעוֹפִין
וְחִיוּוֹן דְסִטְרָא דְמְסַאֲבוּ בִיה רְשִׁימִין וּמְצוּיִרִין, דְכְּלָהוּ מוּעָדִין לְקַלְקַל,
כְּמָה שְׂרַבִּיטִין וְנְצוּצִין אֲזִדְרִיקוּ מִנִּיה עַל בְּנֵי נְשָׂא, וְאַיְנוּן נְשַׁמְתִין
דְחֵיבִיא, דְקָא מְרַפִּיבִין עַל בְּנֵי נְשָׂא, מְנַהוּן דְכוּרִין מְנַהוּן נוֹקְבִין, לְזַמְנִין
מְרַפִּיבִין נוֹקְבִין עַל דְכוּרִין, לְזַמְנִין דְכוּרִין עַל נוֹקְבִין, כַּד אֲזִדְרִיקוּ לָא
אֲזִדְרִיקוּ לְאַתֵּר יְדִיעָא, אֲלֵא כָּל חַד בְּאַתֵּר דְלֵא (דף קלג ע"א) מִיְנִיה. וְוִי לֹוּן
לְאַיְנוּן טִיפִין, דְאַיְנוּן נְצוּצִין וְשְׂרַבִּיטִין אַעֲרֵעוּ בִּינִיָּהוּ, אֲלִין שְׁטִיִן דְלֵא
מְסַתְמָרִין גְרַמִּיָּהוּ בְּזוּגָא דְלַהוּן, מְרַפִּיבִין לֹוּן בְּהוּן, וְאַתְעֵבִיד אֵילְנָא
דְעַץ הַדְעַת טוֹב וְרַע.

נוֹקְבָא אִית לִיה דְאַתְקִרִיאַת לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהֲפַכַת, דְכָל גְּלַגּוּלִין
דְנִשְׁמַתִין בִּיה מְתַהֲפַכִין, לְזַמְנִין מְטָה לְנַחַשׁ, לְזַמְנִין נַחַשׁ לְמְטָה,
וְהַכִּי מְתַהֲפַכָא דְכוּרָא לְנוֹקְבָא, נוֹקְבָא לְדְכוּרָא, וְאַלִין דְהַפְּכִין לְשַׁלְחָנָם
גְרַמִין הַפּוֹכִין אֲלִין. הַפְּכַפְּךָ דְכְּלָהוּ לְהַט הַחֲרִב הַמְתַּהֲפַכַת מְרַע לְטוֹב
וּמְטָב לְבִישׁ, וְהַכָּא רְזָא דְצִדִיק וְרַע לוֹ רָשַׁע וְטוֹב לוֹ, וְדָא אִיהוּ גּוּלִל
אוֹר מְפַנֵּי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מְפַנֵּי אוֹר, מָאן דְאַלִים גְּבַר, כַּד אֲלִים נוֹקְבָא עַל
דְכוּרָא בְּגַלְגּוּלָא דִילִיה לִית לִיה דִּיקְנָא, עָקֵר הוּא, עוֹבְדוּי כְּבַעֲרָא,
תּוֹעֵבָה אִיהוּ.

וְהָבִי אֵינּוּן מְתַהֲפַכִין דְרַגִין מְדִינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּגוּוּנָא דְסִטְרָא
דְדַכְּוֵי הַכִּי מְתַהֲפַכִין מְסִטְרָא דְמְסַאֲבוּ, אִם אֲלִים גְּבַר, וְהוּא יְהִיָּה
פְּרָא אָדָם יְדוּ כְּפַל (בראשית טז ב), וְאִם אֲלִימָא נוֹקְבָא יַד כָּל בּוּ, אִית שְׁלִטְנוּתָא
לְבִישׁ וְאִית שְׁלִטְנוּתָא לְטָב, אִית שְׁלִטְנוּתָא דְשְׁלִיט (סְלִיק) דָּא עַל דָּא,
וְאִית שְׁלִטְנוּתָא דְנִיאֹופִין, כַּד שְׁלִיט זֹוּנָה עֲלִיה, כְּלָהוּ בְּעִירָן אַתְיִין עֲלִיה,
כְּמָה דְאַשְׁפַּחְנָא פְּנּוּכְדָנְאֶצֶר, דְאַתְמַר בִּיה (דניאל ד כב) וּמְפַנֵּי אַנְשָׂא טְרִיד
וְעִשְׂפָא כְתוּרִין לִיה יְטַעֲמוּן עַד דְשַׁבְעָה עַדנִין יַחְלַפּוּן עֲלוּהִי, דְאַיְנוּן
שַׁבְעָה כְּכַבֵּי דִילִיה, יַתְחַלְפּוּן עֲלוּהִי מְדְכוּרִין לְנוֹקְבִין, וּבְגִין דָּא כַּד
גְּלַגּוּלָא דְנוֹקְבָא קָא רְכִיבַת עֲלִיה, עוֹבְדוּי אִיהוּ פְּאַתְתָּא, כַּד מְלִיל מְלִיל
בְּפַתִּיחוּ דִידִין, וְקָלִיה וְדְבוּרִיה וְכָל עוֹבְדוּי פְּאַתְתָּא, תּוֹעֵבָה אִיהוּ, וּבְגִין
דָּא מְבַרְכִין יִשְׂרָאֵל עִמָּא קְדִישָׂא, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרביבין לה בכלפא,
ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי,
מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין,
בהווא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו כלב, ודא
יצר הרע דאתא בהווא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל
אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה,
מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, פמה דאשפחנא בתרין עשר שבטין
דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור
שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרף, בנימין זאב יטרף, וברי
כל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית
למאן דאיהו דמיא לחווא, ואית למאן דאיהו דמיא פחמור, לכל בריין
אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעתא דאתעבידו בה.

ועם כל דא זפאה נשמתא שליט עליה ורכיב עליה, פבר נש דרכיב
על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחווא שליט עליה, האי
אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור,
ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתך, אדם בליעל איש און, ולאמים
תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על
כל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

וברי אשפחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין
טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב
באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דימא
דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טז) הנותן בים דרף ובמים עזה נתיבה,
אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג
ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא
למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה
ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין,
ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי פרא
עלת העלות כל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה
מאין תמצא, דאיהו י' מאין, דביה צייר כל ציורין דעלמא, ביה צייר
עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופומא, כל נקודין וציורין
דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון פאכנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא

ו' מאין, בינה, איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, פלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתפלא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אהורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיכילא לאסתפלא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הווי יכלין לאסתפלא, כל שפן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין פלהו, ואיהו כליל בכלהו (בלל דבלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי פגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, פד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איפא לאילנא, פגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא דחיי, ואית שרטוטין בארע מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש, ידין דעבדין טיבו כל יומוי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידין דכל יומוי עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא

הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּבְגִין דָּא עֵקְרָא דְשִׁרְטוּטִין וְצִיּוּרִין וְגוֹוְנִין אִיהוּ
עוֹבְדָא.

בַּת עֵין אִיהי אֲסַפְקִלְרִיָּאָה, אַף עַל גַּב דְּאִיהי אוֹכְמָא, בְּה אַתְחַזִּיין כָּל
פְּרָצוּפִין וְגוֹוְנִין דְּאֲנַפּוּי דְּבַר נֶשׁ, כַּד סְתִים בַּר נֶשׁ עֵינָא אִיהוּ מַחֲשָׁבָה
סְתִימָא, א קַמִּי אִיהוּ, קַמִּי סְתִים, עֵינָא אִיהוּ י' בַּעְגּוּלָא דִילִיָּה, ו'
בְּאוּרְכָא דִילִיָּה, כַּד אַתְפַּתַּח אַתְפַּתַּח בְּה' תַּתָּאָה, כַּד נְהִיר נְהִיר בְּה' עֲלָאָה,
בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאַתְפַּתַּח בְּה' עֲלָאָה אַתְמַר (דף קלד ע"א) בְּעֵינָא (יחזקאל א א) נְפַתְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאַרְאֶה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אוּר דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
דְּכִלְיָן בְּה' עֲלָאָה, חֲמֵשׁ אוּר דְּנְהִירִין בְּחֲמֵשׁ גּוֹוְנִין, שְׁבַתָּא י' פְּתִיא
אוֹכְמָא, כָּל גּוֹוְנִין אַתְחַשְׁכָּאן בִּיָּה, אִיהוּ גּוֹוֹן גּוֹוֹן דְּחוּיָא, דְּאַתְמַר בִּיָּה
(בראשית ג יד) עַל גְּחוּנְךָ תֵּלֵךְ וְעַפְר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, עַפְר אִיהוּ קַר וְיִבֵּשׁ,
הָכִי טְחוּל קַר וְיִבֵּשׁ, וּבְגִין דָּא וְעַפְר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

תָּא חַזִּי לָאו לְמַגְנָא אֲמַרוּ קְדַמָּאִין, אִין הָרוּכַב טְפִלָּה לְסוּס אֲלָא הַסּוּס
טְפִלָּה לְרוּכַב, דְּסוּס אִיהוּ נוֹקְבָא, לְרוּכַב דְּאִיהוּ אָדָם, אִם זָכָה אַתְמַר
בִּיָּה (שם ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר, וְאִם לָאו כְּנַגְדוֹ יֵצֵר הָרַע, עֲלִיָּה אַתְמַר (קהלת
ד כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מִמּוֹת אֶת הָאֲשָׁה, וְדָא טְחוּל שְׁבַתָּא י', עֶזֶר דָּא שְׁכִינְתָּא,
עֲלִיָּה אַתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אֲשָׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפְקֵר רֵצוֹן מִיְהוָה, וּבְגִין דָּא
הוּוּ אֲמַרִי מְאִרִי מִתְנִיתִין, מִצָּא אוּ מוֹצֵא.

לְזַמְנִין תְּשַׁפַּח סוּסֵיָּא דְאַתְנָאָה וְאַפִּיל לְרוּכְבוֹ תַחוּתִיָּה, דָּא אַתְתָּא בִישָׂא,
לְזַמְנִין תְּשַׁפַּח אָדָם רְכִיב עַל סוּסֵיָּא, לְזַמְנִין אִישׁ, לְזַמְנִין עֶבֶד,
כְּגוֹוְנָא דָּא תְּשַׁפַּח לְזַמְנִין דְּאִית גּוּף דְּאִיהוּ סוּס שְׁפִיר בְּכָל תְּקוּוֹנִי, וְעֶבֶד
עוֹבְדִין בִּישִׁין, בְּגִין דְּאִית לִיָּה הֵוּא נֶפֶשׁ דְּרְכִיב עֲלִיָּה, דְּאִיהוּ אָדָם רַע
עֶבֶד אוּ מְמֹזֵר, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, לָא הַמְדַרְשׁ עֵקֶר אֲלָא
הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּלְזַמְנִין תְּשַׁפַּח סוּסֵיָּא בִישָׂא דְּאִיהוּ גּוּפָא, דְּאִית
לִיָּה דִיוֹקְנָא בִישָׂא, וּמָאן דְּרְכִיב עֲלִיָּה אִיהוּ טַב, וְסִטִּי לִיָּה לְמַעַבְד עוֹבְדִין
טְבִין, וְדָא אִיהוּ מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד, וּמָאן דְּאִית לִיָּה דִיוֹקְנָא שְׁפִירָא וְעוֹבְדִין
טְבִין, דָּא צְדִיק וְטוֹב לוֹ.

וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ צְדִיק וּבַת זוּגִיָּה צְדִיקָת, מָאן דְּאִיהוּ דִיוֹקְנִיָּה בִישָׂא
וְאִיהוּ שְׁפִיר בְּעוֹבְדוּי, דָּא צְדִיק וְרַע לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ
צְדִיק וּבַת זוּגִיָּה בִישָׂא, וּמָאן דְּאִיהוּ דִיוֹקְנָא בִישָׂא וְעוֹבְדוּי בִישִׁין, דָּא
אִיהוּ רְשָׁע וְרַע לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ רַע וְאַתְתִּיָּה רְעָה, הָכָא
אַשְׁתְּמוּדְעִין תְּלַת גְּלִגּוּלִין, רְשָׁע וְטוֹב לוֹ מָאן דְּעוֹבְדוּי בִישִׁין וְדִיוֹקְנִיָּה
שְׁפִירָא, וְאַתְתִּיָּה צְדִיקָת שְׁפִירָתָא בְּעוֹבְדָהָא.

דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אפא, אם פן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכנתא הכא, וכלהו חברייא עמה נטרין לך הכא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחתא הכא ליקרא דמלפא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמך, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא פדקא יאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על פלהו.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מלין בארח מישור פדקא יאות, פלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכנתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדך לאשכולות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק פתמר יפרח, פפת תמרים, קומתך ודאי דמאי לולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא לומגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבן, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג ז) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על פלהו אימא עלאה, מוחא אפא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עלייהו אתמר (שיר ז י) ראשך עליך כפרמל, פלהו ירוקין, דהכי צריכא שערא דאתתא דאיהי בריתא דמלפא למהוי ירוק פשבעה מיני דהבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתר מתמן הות ירקרוקת.

שעורא דרצועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשערא דבריתא דמלפא עד לבא, וכל ענפא וענפא

דַּאִילָנָא דִּילָהּ, דַּאיִנוּן קְנֵי מְנוּרָה, כְּלָהּוּ צְרִיכִין בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִדָּה
חֲדָא, דְּלֹא יְהֵא דְרוּעָא חֲדָא אַרְיֹן מַחְבְּרִיָּה, וְלֹא שׁוּקָא חֲדָא אַרְיֹן
מַחְבְּרִיָּה, אֲלֵא כְּלָהּוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, וְהָכִי עֵינִין דִּילִיָּה שְׁקִילִין
דָּא לְדָא, וְהָכִי אוּדְנִין, וְהָכִי נׁוּקְבָא דְחוּטְמָא דִּילָהּ, וְהָכִי אֲנַפִּין דִּילָהּ,
וְהָכִי שְׁפוּוֹן דִּילָהּ, דְּלֹא יְהֵא חַד אַרְיֹן וְחַד קְצִיר, אֲלֵא כְּלָהּוּ בְּשִׁקּוּלָא
חֲדָא.

מְבוּעָא דְמֵיא הָכִי צְרִיף לְאַשְׁקָאָה וּלְדַפְּאָה לְכָל גּוּפָא, וְכָלֵא אֲצִטְרִיף
בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל כְּמְבוּעָא דְמֵיא, וְלְכָל אֲבָר וְאֲבָר דַּאִיהוּ עֲנַפָּא
דַּאִילָנָא, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל, וְסִימְנָא (ישעיה מ מ) מִי מְדַד בְּשַׁעְלוּ מַיִם, וְשָׁמַיִם
בְּזֶרֶת תְּפִן (איוב כח כח), וּמַיִם תְּפִן בְּמִדָּה, מִי וְדַאי, מְדָה דְנִבְיָעוּ כְּגוּוֹנָא דָּא
ם, מִם בְּרִיבוּעָא, נְקוּדָה בְּעִגּוּלָא, (מְרוּבַעַת) בְּרִבוּעָא.

וְרִזָּא דְמִקּוּהָ אַרְבַּעִים סָאָה כְּגוּוֹנָא דָּא תִּשַׁע נְקוּדִין לְכָל סִטְרָ,
וּבְנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ בְּהָ אֲשַׁתְּלִימוּ לְעִשָׂר כָּל תִּשְׁעָה, עַד דַּאֲתַעְבִּידוּ
אַרְבַּעִין, וְאַלִין אִינוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאִינוּן ם' עֲלָאָה, מ' תַּתָּאָה, דָּא
בְּרִבוּעָא וְדָא בְּעִגּוּלָא, י' נְבִיעוּ דְתֵרוּיָהּ, וְרִזָּא דָּא מַיִם חַיִּים.

וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִיִּים, וְעֲנַפִּין תַּתָּאִין, וְכְלָהּוּ בְּמִדָּה
בְּמִשְׁקָל, עֲלָאִין בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִיִּים בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, תַּתָּאִין
בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אִינוּן אֲבָהּוּן, בִּינוּנִיִּים מְמַנְן, וְתַתָּאִין שְׁלִיחִין
דְּלָהוּן, וְכְלָהּוּ אִית לֹוֹן שְׁמָהּן יְדִיעָאן, לְאַשְׁתְּמוּדְעָאן שְׁלִיחָאן וְרֵאשִׁין
וּמְמַנְן דְּתַחוּתֵיהוּ, וְכָל חַד אִית לִיָּה נְקוּדָה, וּבִיָּה אֲשַׁתְּמוּדַע כָּל עֲנַפָּא
וְעֲנַפָּא דַּאִיהוּ אֲבָר דְּגוּפָא.

רֵאשִׁין יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה מְלֹךְ, נְקוּדָה דְּלָהוּן יְהוּה מְלֹךְ
יְהוּה מְלֹךְ יְהוּה יְהוּה יְהוּה יְהוּה, וְהָכִי אִינוּן לְתַתָּא בְּתַרִין שׁוּקִין וְאַמָּה,
וּבְגִין דָּא כָּפַל לֹוֹן תְּרִין זְמַנִין יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה יְהוּה יְהוּה יְהוּה,
לְעוֹלָם וָעַד שְׁכִינְתָא, וְנְקוּדָה דִּילָהּ יְהו"ה, וְדָא רִזָּא (תהלים צא יא) כִּי בִי
חָשׁ"ק וְאַפְלִטָהּ, דְּרֵאשִׁי רֵאשִׁין (תִּיבִין) דַּאִינוּן כְּתָר עֲלָאָה חֲכָמָה
בִּינָה, (זכריה יד ט) וְהִי"ה יְהו"ה לְמֹלֵךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהו"ה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד, וְהִיָּה יְהו"ה אֲבָא וְאַמָּא, יְהִיָּה יְהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד כְּתָר
עֲלָאָה.

יְדִין אִינוּן מְשֻׁשִׁין דְּגוּפָא, רְגִלִין שְׁלִיחִין דְּגוּפָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתָמֵר (תהלים
קד ד) עוֹשֶׂה מְלֵאכֵיו רִחוּת, מְשַׁרְתֵּיו אֵשׁ לוֹהֵט, וּמְשֻׁשִׁין דְּגוּפָא
תְּרִין דְּרוּעִין, אִינוּן ע"ב עֲנַפִּין דְּוִיסַע וּבְכַא וִיט, אֲלִין אִינוּן עֲנַפִּי דַּאִילָנָא,

שָׂרְשָׁא דְאִילָנָא אִינוּן שְׁלִיחָן, וְאִינוּן שְׁבַעֲיָן וּתְרִין ע"ב עֲלָאִין לְקַבְּלַ שְׁבַעֲיָן וּתְרִין תִּיבִין, דְאִינוּן מִן וְהִיא (דף קלה ע"א) אִם שָׁמַע עַד וּשְׁמַתָּם, וּשְׁבַעִים וּתְרִין אַחֲרָנִין אִינוּן דְּפָרְשַׁת צִיצִית, רִישָׁא דְאִילָנָא, מְשַׁמְשִׁין דִּילִיָּה דְאִינוּן שׁוֹטְטִים וְשׁוֹטְטִים, אִינוּן מ"ב תִּיבִין מִן וְאֶהְבַּת עַד וְהִיא, גּוּפָא (ג"א גופא) דְאִילָנָא מִמֶּנּוּן וּשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה, חֲמִשִּׁין תִּיבִין דְאִינוּן מִן וּשְׁמַתָּם אַתְּ עַד וַיֹּאמֶר.

שְׁבַעֲיָה שְׁמָהּ דְרִישָׁא דְסֻלְקִין לַמ"ב, אִינוּן אַבְגֵּיתָן וְכוּ', רְקִיעָא קְדָמָאָה אַבְגִּית"ץ, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה יְהוָה, דְנִפְקִין מֵאֲלִין רִאשֵׁי תִיבִין בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אַתְּ, וְאִית תַּמָּן תַּמְנִיא מְבוּעִין, דְנִפְקִין מִצְנוּרָא חֲדָא, דְאִיהוּ רְקִיעַ, וְאִינוּן תַּמְנִיא נְצוּצִין, וְרְקִיעַ תַּנְיִנָא קְרַע שְׁטָן, וְנִקּוּדָה דְלֵהוּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ וְדָא יְהוּ"ה, תְּלִיתָאָה נִגְדִיכֵשׁ נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם, וְדָא יְהוּ"ה, רְבִיעָאָה בְּט"ר צַת"ג, נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֵרֵת, וְדָא יְהוּ"ה, חֲמִשָּׁאָה חֲק"ב טַנ"ע, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהוּ"ה, שְׁתִּיתָאָה נִגְל פִּזְק, נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נִקּוּדָה יְהוָה, שְׁק"ו צִי"ת, דָּא נִקּוּדָה שְׁבִיעָאָה פְּלִיל בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְתִּי, וְדָא יְהוּ"ה.

תָּא חֲזִי אִית שְׁמָהּ דְאֹרִייתָא דְנִפְקִין מֵרִישֵׁי תִיבִין דְכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא דְאֹרִייתָא, וְאִית שְׁמָהּ דְנִפְקִין מִסּוּף תִּיבִין, וְאִית דְנִפְקִין מֵאֲמַצְעִיתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ג"א דְבִלָּא) (ישעיה מד ו) אֲנִי רִאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אִין אֱלֹהִים, וְאִית שְׁמָהּ דְנִפְקִין מִתְרִין אֲתוּון פֶּל חַד וְחַד, וְאִית מִתְלַת תְּלַת, וְאִית מְאַרְבַּע, וְאִית מְחֻמָּשׁ, עַד עֶשְׂרֵה, אִינוּן מַעֲשָׂר סְפִירָאן תְּלִיין, מִתְרִין עֶשֶׂר אִינוּן תְּלִיין מִפְתֵּר עֲלָאָה, פְּגוּן יוֹאֲחָז צְבִירוֹן, בְּהֵאִי שְׁמָא תַּמָּן אַח, תַּמָּן צִיץ, תַּמָּן אַבִּיר, תַּמָּן יְרוּן, דָּא שְׁמָא דְתִלְיָא מִפְתֵּרָא עֲלָאָה, פֶּל שְׁמָא דְאִיהוּ מִתְרִין עֶשֶׂר אֲתוּון, אִיהוּ בְּרָזָא דְאֶל"ף, דְאִיהוּ פֶּל"א, וְעִלִּיָּה אֲתָמֶר (תהלים קלט יד) אֹדְדָה עַל פִּי נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאוֹתֵי מַעֲשֵׂיךָ, וּתְרִין עֶשֶׂר שְׁמָהּ אֲנוּן אַחְצַצְבִּיהִירוֹן, (ס"א יוֹאֲחָז צְבִירוֹן), (ס"א אַחְצַצְבִּיהִירוֹן), (ג"א אַהֵה נִצַּב הִירוֹן), פֶּל חַד מִתְרִין עֶשֶׂר אֲתוּון, וְאִינוּן מִמֶּנּוּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְנִפְקִין מִמְּקוֹר עֲלָאָה דְלִית לֵיה סוּף, וְאִינוּן מִסְטָרָא דְאַרְיָה אֲנִפִּין דְאִיהוּ וְא"ו, וְאִינוּן ה"א ה"א, יו"ד אִיהוּ כ' פְּתֵר בְּרִישָׁא דָא' (ג"א דָא) דְאִיהוּ אַרְיָה אֲפִים, דְאִיהוּ וְא"ו, א' אִיהוּ אֹרִייתָא, דְאִיהוּ אֲתִיָּהִיבַת בְּתִרִין לִוְחִין דְאִינוּן ו' ו', וְאִית פְּתֵרָא

דְּזַעִיר אַנְפִּין דְּאַתְמַר בֵּיה (איוב ל"ב) פֶּתַר לִי זַעִיר וְאַחֲוָךְ, וְכַמָּה פְּתָרִין אֵינוּן,
פֶּתַר תּוֹרָה וְכַתֵּר פְּהוּנָה וְכַתֵּר מַלְכוּת.

מַאי אֵית בֵּין פֶּתַר לְעֵטְרָת, אֶלָּא כְּתַר אִיהוּ מַסְטָרָא דַּא', דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא
דְּאַת יו"ד, דְּסֻלִּיק כ', וְדַא א' מִן אַהֲי"ה, דְּאִיהוּ פֶּתַר דְּאַרְיָךְ אַנְפִּין,
א' מִן אַדְנִי פֶּתַר דְּזַעִיר אַנְפִּין, י' מִן יְהו"ה אִיהי עֵטְרָה עַל סֵפֶר תּוֹרָה
דְּאִיהוּ ו', וְאִית י' לְתַתָּא וְאִיהי י' מִן אַדְנִי, דְּאִיהי עֵטְרָה בְּרִישָׁא דְכָל
צְדִיק, לִית סְפִירָה דְלָא אֵית לָה עֵטְרָה עַל רִישָׁא וְכַתֵּר, וְעֵטְרָה דְּאִיהי י'
אִיהי עֵטְרָה דְּבְרִית מִלָּה, דְּסֻלִּיק לְמַאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מַאָה, וְאִיהי
עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכַמָּה עֲלוֹת אֵינוּן עַל עֲלוֹת דְּסֻלְקִין עַל כָּל בְּרַכָּאָן
וּפְקוּדִין.

וְכַרְסֵי סְלִיקִין כָּל חַד וְחַד לְמַאָה בְּאַת י', וּבְאַת א' סְלִיקִין לְעֵשְׂרָת
אַלְפִים, וְאִית לְעֵילָא מְנִייהו הֵהוּא דְאַתְקָרִי עֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת,
דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מָאן דְּסֻלִּיק עֲלֵיהּ, וְכַמָּה אַתְוּוֹן אֵית בְּאַרְיִיתָא
מְעוּטָרִים וּמְכוּתָרִים, וּמַאֲלִין עֲלָאִין נְחַתִּין בְּרַכָּאָן וּמְבוּעֵין לְכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה (דף קל"ה ע"ב) דְּאֵינוּן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, וְאֵינוּן י"א א'
מִן (דברים ו' ד') י' הָהָא אֵלֵהֵינוּ י' הָהָא אֶחָד, בְּא' אַתְקָרִי א"ל עֲלִיוֹן, בְּי'
יְהו"ה, וְכֵן בְּא' אַתְקָרִי אֵלֵהֵינוּ אֵהֵי"ה אֵלֵהֵי"ם אַדְנִי וְהָא אוּקְמוּהָ.
וְעוּד פֶּתַר עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ אוּר קְדָמוֹן אוּר צַח וְאוּר מְצוּחָצַח,
אִיהוּ אוּכְסָם קְדָם עֲלַת הָעֲלוֹת, וְכָל חֵיילִין דְּתַלְיִין מְנִיָּה אַתְמַר בְּהוֹן (שיר
ה' י"א) קוּוּצוֹתֵינוּ תַלְתְּלִים שְׁחוּרוֹת פְּעוּרָב, לִית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִי נְהוּרִיָּה,
דְּכֻלְהוּ נְהוּרִין אַתְחַשְׁכָּאן קְמִיָּה.

הָא חֲזִי כַּמָּה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאֵינוּן מְתַלְבְּשִׁין וְאֵינוּן מוּרְפְּבִין בְּסְפִירָן,
וּסְפִירָן מְרַפְּבָה לְגַבְיִיהוּ, דְּאֵינוּן טְמִירִין מִמַּחְשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעֲלִיָּהוּ
אַתְמַר (קהלת ח' ח) כִּי גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שֹׁמֵר וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם, נְהוּרִין מְצוּחָצַחִין
אַלִּין עַל אֲלִין, וְאַלִּין דְּמַקְבְּלִין אֵינוּן פְּחֻשׁוּכִין מְאַחְרָנִין דְּעֲלִיָּהוּ דְּמַקְבְּלִין
מְנִיָּהוּ, וְעֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לִית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִיָּה, כָּל נְהוּרִין
מְצוּחָצַחִין מְתַחְשְׁכָּאן קְמִיָּה.

וְכַרְסֵי נְהוּרִין דְּאֵינוּן לְעֵילָא מְנִהוּרִין אֵינוּן פְּתָרִין עַל רִישֵׁיָּהוּ, וְרִזָּא דְּמִלָּה
א"ל"ף ה"א יו"ד ה"א, דָּא רִזָּא דְּעֵשְׂרָה פְּתָרִין דְּאֵינוּן מוּרְפְּבִין עַל
עֶשֶׂר סְפִירָן, וְדָא אִיהוּ כִּי גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שֹׁמֵר, וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, אֲלִין עַל אֲלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב (במדבר ז') עֵשְׂרָה עֵשְׂרָה הַפָּךְ בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, לְעֵילָא עַל כָּלְהוּ
עֲלַת הָעֲלוֹת דְּרַכִּיב עַל כָּלָא וְשֻׁלִּיט עַל כָּלָא, וְכֻלְהוּ שְׁמָהֵן אֵינוּן מְרַפְּבָה

דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על
פל עלאין.

ושמהן אלין אינון צנורין, ושמהן דעלייהו מבוועין דנחתין לצנורין, וכל
צנורין אינון פאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה
ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה פל
חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית
ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דה' עלאה, במשקל דא
ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה
יהוה צבאו"ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמיש זמנין פגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר
ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם,
והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק
בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה
ואמצעיתא ותתאה.

חמיש נקודין אינון אלהי"ם, פגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון
תמניא יודי"ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא
בקמ"ץ, הא פ"ו כחשבון אלהי"ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי
חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, פלהון פתוחין בה וכלהו
מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון
גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד
צדיק, ואיהי חותם דכלהון, כמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית
קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר
על פלהו, ובה נהרין פמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטר א דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי
השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת פל
בריין דעלמא, אלהי"ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד
יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם
לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

דבר (דף קל"ז ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין
אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחנן, ספרא דרבי
פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא
וחבריאי, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין,

וּאִפְקַת סִפְרָא סִפְרָא דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, כִּי הוּוּ קְרָאן בְּסִפְרָא דָּא הֵכִי הוּוּ נְחִתִּין
חֵילָא דְמִלְאכְיָא לְסַחְרָא לֹוֹן, כְּבִנְי נִשְׂא דְמִתְקַבְּצִין לְחוּפָּה בְּמִזְמוּטֵי
חֶתֶן וְכִלְהָ, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוֵה נְחִית בְּכָל מְשָׁרְיִין דִּילֵיהּ, לְמִשְׁמַע
מְלִין מַהֲהוּא סִפְרָא, וְאָבוּי דְרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוֵה נְחִית לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא עֲמִיהּ, לְמִשְׁמַע מְלִין דְּבִרְיָה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי, וְלִילֵיא דָּא לֵיל דְּשָׁבוּעוֹת
הָוֵה, וְהֵכִי הָוֵה חֲדֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאֲלִין מְלִין פְּיוּמָא דְּאֲתִיֵּיהִבַת
אוּרִייתָא בְּטוּרָא דְּסִנְיָ.

לִילֵיא חֲדָא אֲזַדְמָן לֹן לְמַהוּי אוּשְׁפִיזִין בְּבֵית אַמִּיהּ דְּרַבִּי פְרוּסְפָדָּאי,
וְתַקִּינַת לֹן פְּתוּרָא וּמְנִרְתָּא, וְהָוֵה רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי אֲתַפְנֵשׁ לְהַהוּא
עֲלָמָא, אֲמַרַת אַמִּיהּ רַבָּנָן, וְהָא לָא הוּיִתוּן שְׁרִיין לְפְתוּרָא דָּא בְּלֹא
אוּרִייתָא, מְאִי אֲשַׁתְּנִי זְמַנָּא דָּא מְשָׁאֵר זְמַנִּין, אַמִּינָא לְחַבְרִיא נִפְתַּח בְּמִילֵי
דְּאוּרִייתָא, דְּלֹא יִיתִי תַקְלָה לְהֵאֵי עֲנִיא עַל יְדִנָּא, דְּאִם יִדְעַת דְּבִרְהָ אִיהוּ
מֵת, יִיתִי תַקְלָה עַל יְדִנָּא וְתַמוֹת קָדָם זְמַנָּה, אֲפַתַּח בְּאוּרִייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא, כַּד נִפִּיק מִמְעֵי אַמִּיהּ
אֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית א ב) וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְהוֹ וְכִהוּ וְחִשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוֹם,
דְּנִפִּיק עֵינֹוי סְתִימִין, אֲפַתַּח עֵינֹוי מִיַּד (שם א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
אוֹר, בְּתַר דְּאֲתַפְנִישׁ מַהֲאֵי עֲלָמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (שם א ט) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה, כִּיּוֹן
דְּאֲסַתְלַקַּת נִשְׁמַתָּא מִנִּיהּ גּוּפָא אֲשַׁתְּאֲרַת (דף קלו ע"ב) יַבְשָׁה, אֲמַרַת לֹוֹן,
רַבָּנָן, מְלִין אֲלִין לָאו אֵינֹוֹן אֶלָּא מַהֲהוּא עֲלָמָא, אֲזִלַּת לְהַהוּא שְׁרָגָא
דְּהוּה לָהּ סִימָנָא בֵּיהּ, דְּכַד רַבִּי פְרוּסְפָדָּאי הָוֵה חֵי הָוֵה שְׁרָגָא מִתְנַעֲנַעָא
וְנַהֲרָא בְּכַמְהָ נְהוּרִין מְרַקְמָן, חֲזַתְהָ לְנַהוּרָא דְּאֲתַחֲשַׁכַּת, מִיַּד אֲמַרַת, רַבָּנָן
רַבָּנָן, אֲבָדְהָ קָא אֲתַאבִּידַת לִי, וְאֵנָּא בְּעִינָא לְמִיזִל לְפִשְׁפִּשָׁא בְּגִינָה, אֲמַרוּ
וְדֵאִי הָא אֲשַׁתְּמוּדְעַת לָהּ, אֲזִלוּ לְאַרְחִיֵּיהוּ, וְאִיהֵי נִפְקַת לְפִרְשַׁת אוּרְחִין,
וְאֲשַׁפַּחַת יוֹנָה נּוֹקְבָא, אֲמַרַת לָהּ יוֹנָה יוֹנָה אַנְתְּ דְּהוֹת שְׁלִיחָא מַהֲיִמָּנָא
לְמֵאֲרָךְ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, וְאֲתַמַּר בֶּךָ (שם
יא) וְתָשָׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, תָּבַת לֵיהּ בְּשְׁלִיחוּתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלֹךְ
בְּהֵיא יוֹנָה קְדִישָׁא, דְּתִיזִיל בְּשְׁלִיחוּת דִּילֵי, וְתַדַּע אִי בְּרִי חֵי אוּ מֵת,
מִיַּד לְעֵידִן רַמְשָׁא חֲזָרָה בְּשְׁלִיחוּתָהּ, דְּהֵכִי חֲזָרַת לְנַח לְעֵת עָרֵב, הֲדָא
הוּא דְּכְתִיב וְתָבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב, וְהוֹת מְמַרְטַת גְּדַפְהָא, וְחַפְרַת
פּוּכָא, מִיַּד יְהַבַּת קְלָא וְאֲתַפְנִשַׁת לְהַהוּא עֲלָמָא.

לְבַתַּר דְּהוּוּ אֲזִלִּין בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי, שְׁאִילוּ לֵיהּ, אַמִּאי כַּד
נִפִּיק יְנוּקָא מִמְעֵי אַמִּיהּ אִיהוּ עֵינֹוי סְתִימִין, אֲמַר לֹוֹן וְדֵאִי דָּא

איהו רזא (שם כז א) ותכהן עיניו מראות, באלין מראות דאחזיאו ליה במעי
אמיה פמה נהורין, פמה דחמא יחזקאל במרפכה, לכל ינוקא אחזיין
ליה כפום דרגיה, אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתייה, דאי ישתדל
באורייתא ובפקודין, דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתייה, בכמה
נשמתיין.

ואיך נחתין בגיניה פמה מרפבות, ואולפין ליה כל אורייתא, ואי אשתדל
בה אדפיר ליה כל מה דהו אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין
ליה גיהנם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, פמה
דאחזיאו ליה אגרייה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (דף קלז ע"א) עינוי
מפל אינון נהורין, פמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואלין תה"ו ובה"ו,
הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן
דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל
באורייתא, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה פנהורא
דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב
ו) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, וגופא אשתאר יפשה, הדא
הוא דכתיב ותראה היפשה, לבתר דאתפנשת נשמתייה, קודשא בריך הוא
יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות
הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא
ב) על פנים ישאונך וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהיבת
ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, פמה חיילין
ומשריין ליקרייה, ולבטר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא
הוא דכתיב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית
ימי בראשית פלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.
דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה
אתמר (בראשית ה כב) ויתלהך חנוך את האלהי"ם ואיננו פי לקח אותו
אלהי"ם, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות
אדם אתקרי, דמניה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער,
אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומיו, פמה דהוה בקדמיתא לעילא,
ולבטר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא
דהו מגזעא (דף קלז ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו וכן

אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ וּתְחַסְרֶהוּ מֵעַט מְאֹלֵהִי"ם, דִּיהֲבַת לִיהַ כָּל גְּנֹזֵי שְׁמִיָּא, וְכָל מִפְתָּחַן דִּילִיהַ בִּידִיהַ, וְאַשְׁלִטִּיהַ בְּכָל דִּילִיהַ, כְּגוֹנוֹנָא דְמִלְכָּא דְאָמַר לְיוֹסֵף (בראשית מא מ) רַק הַכֶּסֶף אֶגְדֵּל מִמֶּךָ.

אָמַר לִיהַ וְהָא עֲזִ"א וְעֲזֹא"ל הוּוּ אֵלִין, אָמַר לִיהַ וְהָא אַחֲרִנִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין עֲמִיהַ, אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ עַד דְּאֲתִיעֵץ בַּחֲיִילִין דִּילִיהַ לֹא הוּוּ עֶבֶד לְאָדָם, דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, אָמַר לִיהַ לְאוֹלְפָא דְרִף אַרְץ לְבַנֵּי נָשָׂא, דְנִטִּיל רַבְרָבָא עֲצָה מְדוּזְעִיר מִנִּיהַ, וְלֹא עוֹד אֵלָּא רִזָּא אַחֲרָא אִית הַכָּא, לְמִלְכָּא דְהוּוּ לִיהַ שְׁלִיחָא מְהִימְנָא, וְהוּוּ בְּעֵי לְמִיחָב לִיהַ אַגְרִיהַ, אָמַר לְחֲיִילוֹי אָנָּא בְּעִינָא לְשִׁלְטָאָה הָאִי שְׁלִיחָא דִּילִי עֲלִיכּוֹ, בְּגִין דְּהוּוּ מְהִימְנָא, אִי אִית מָאן דִּידַע בִּיהַ מְלָה אַחֲרָא יִימָא, בְּזִמְנָא דְלֹא אֲשַׁכַּח מְקַטְרָגָא עֲלִיהַ, אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם.

וְתוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּעִינָא אָדָם דִּיעֲבִיד פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, לְעֲבֹדָה וּלְשִׁמְרָה, וִיחָא לִיהַ אַגְרָא טָבָא, וְשׁוֹלְטָנוּ עֲלִיכּוֹ, וְדָא אִיהוּ (ישעיה ס כא) נִצֵּר מִטְּעֵי מַעֲשֶׂה יַדֵּי לְהַתְּפָאֵר, דְּהָא מְלֹאכִי עֲלֵאי אָף עַל גַּב דְּאִינוּן גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוּ, לֹא עֲבָדֵי גְבוּרָה בְּפוּלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ, דְּאִינוּן פְּלַחִין בְּהַכְרַח, וְלִית לוֹן עֲרוּבָא דְבִשְׂרָא וְיִצְרָא בִישָׂא, וּבְגִין דָּא נַעֲשֶׂה אָדָם, וְיִשְׁלוּט בְּכוֹ, הָדָא הוּוּ דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיְרִדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְוַמְר.

וְתוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם אָנָּא יְהִיב בִּיהַ נִשְׁמַתָּא, דְכְּתִיב בְּצַלְמֵינוּ, וְכְּתִיב (תהלים לט) אָף בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, וְאַתּוּן יִהְיֹוּ בִּיהַ רוּחָא וְנַפְשָׁא, וְאַרְעָא אַרְבַּע יְסוּדִין, וְיִדְמָה לְכֹלָא עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וּמָה דְרַעֲינָא דְלֵהוּי שְׁלִיט וּמְמַנָּא עֲלִיכּוֹ, אֲצַדִּיקוּ דִּינָא דִּילִי, וִיחָא בְרַעוּ דְלִכּוֹן, דְּאָנָּא אֲשֵׁרֵי שְׁמֵי עֲלִיהַ, וְחוּתְמָא דִּילִי בִידִיהַ, דְּאִיהוּ חוּתָם הַבְּרִית, מְלֹאכִיָּא דְסִטְרָא יְמִינָא בְּרַכּוֹ לִיהַ, וְאַמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, הָדָא הוּוּ דְכְּתִיב (שם קג כ) בְּרַכּוֹ יְהו"ה מְלֹאכִיו גְּבוּרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוּ, וְדָא מִטְּטְרוּ"ן, לְקַבְּלִיהַ יוֹסֵף לְתַתָּא, וְהוּוּ אַחֲרִנִין דְּהוּוּ שְׁנֵאִין לִיהַ וְאַמְרוּ (שם ח ה) מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ, וּבְגִין דָּא וְיָבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּם רָעָה, וְיִשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יִכְלוּ דְבָרוּ לְשָׁלוֹם, וְלֹא דְּאִינוּן אֵלִין עֲזִ"א וְעֲזֹא"ל, אֵלָּא אִינוּן אַחֲרִנִין דְּאֲתַפְּנְשׁוּ (ס"א דִּאֲתַכְּלוּ) עֲמַהוּן.

(אמר המניה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן).

דְּבַר אַחַר (בראשית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכוּ', זֶה תְּרִין עֶשְׂרֵי אֲנָפִין, דְּאֲתַמְר בְּהוּן (יחזקאל א י) וּפְנֵי אֲרִיִּהּ אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׁוּר וּגְוַמְר, וּפְנֵי נִשְׂר וּגְוַמְר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִי"ם אָדָם חַיָּה רַבִּיעָאָה,

תקונא שבועין - קלו ע"ב

וְצִרִיד לְאַסְתַּכְלָא בְהוּן, בְּאַנְפִין בְּאַרְבַּע גְּוֹנִין דְּנִתְרִין בְּהוּן אַרְבַּע חֵיות, דְּאַתְמַר בְּהוּן (דְּבֵרִים ה' ד) פְּנִים
בְּפָנִים דְּבֵר יְהו"ה עִמָּכֶם, וּבְמִשְׁחָ נְאֻמַר (שְׁמוֹת ל"ג י"א) וַדָּבַר יְהו"ה אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים, בְּתַר דְּאַתְהִדְרוּ
לְאַחוּרָא, קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא הִדְר לֹון אַחוּרֵי, וְדָא אִיהוּ (ש"ס כ"ג) וְרֵאיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ, וְאַלִּין
אַיִנוּן פְּנִים דְּנִרְאוּן וּפְנִים דְּאַיִנוּן נִרְאוּן.

אַנְפִין חוּרִין בַּעֲנוּה, אִינוּן אַנְשֵי חֵיל, אַנְפִין סוּמְקִין בְּבִשְׁת, דְּאִית לֹון כְּסוּפָא מִן שְׁמִיָּא, אִינוּן יִרְאִי
אַלְהוּ"ם, אַנְפִין יְרוּקִין בְּאוּרִייתָא, אִינוּן אַנְשֵי אַמְת, אַנְפִין אוּכְמִין בְּמִצְוָה, דְּאִיהִי תְפִלָּה דְּדֵי,
וּתְפִלִין בְּמִשְׁכָּא אוּכְמָא, אִינוּן שְׁנָאי בְּצַע, אַבְל אַנְפִין בְּלֹא עֲנוּה וּבְלֹא בִשְׁת וּבְלֹא תוֹרָה וּמִצְוָה, אִינוּן
תְּהוּ וְבְהוּ וְחֻשְׁד וְרוּח, דְּאַתְמַר בְּהוּן (בְּרַאשִׁית א' ב) וְהֶאֱרַץ הָיְתָה תְּהוּ וְבְהוּ וְכו', דְּאַיִנוּן אַחוּרִין עֲלִמָּא
לְתְּהוּ וְבְהוּ, אַנְשֵי חֵיל מוֹרְעָא דְאַבְרָהָם, דְּבִיה שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, יִרְאִי אַלְהוּ"ם מוֹרְעָא דִּיצְחָק, דְּבִיה
שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, דְּהִיא אוּצְרָא לְחֻכְמָה, אַנְשֵי אַמְת מוֹרְעָא דִיעֻקֵּב דְּאַתְמַר בִּיה (מִלְכָּה ז' כ) תִּתֵּן אַמְת
לִיעֻקֵּב, וְבִיה ו' דְּאִיהוּ תְּפִאֲרַת, שְׁנָאי בְּצַע מִסְטְרָא דְדוּד דְּאִיהוּ רְגֵלָא רִבִיעָאָה וְבִיה י', דְּאַתְמַר בִּיה
בְּגִינָה (שְׁמוּאֵל א' י"ד) וַדוּד הוּא הַקָּטָן, הֵאִי אִיהוּ שְׁמָא הַהוּ"י, וּבְגִינוּנָא אַתְרָא אַתְפְּרִיש לְזִמְנִין הוּה"י,
שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וּתְתָאָה, עִמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא בִּינִינָה, וּבְגִינוּנָא אַתְרָא יְהו"ה מִסְטְרָא (דְּמִשְׁחָ) דְּמִסְטְרוּן,
גְּוֹנִין מִתְּהַפְּכִין לְשִׁית סְרִי בְּשְׁכִינְתָּא כַּד אִיהִי צְרִיכָא לְתַתְּאוּן, וְדָא אִיהוּ דְאַמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתוּן, דְּבֵר נִשׁ
דְּצִרִיד לְכִרִיּוֹת אַנְפוּי מוֹשְׁתַּנִּין בְּכִרוּם, דְּאַתְהַפֵּד לְכַמְה גְּוֹנִים, וְאִית הַפּוּכָא דְגְּוֹנִים לְטַב דְּנִתְרִין בְּנְהוּרָא,
וְאַיִנוּן מְרַקְמִין מִכְּמָה גְּוֹנִין, וְכַל הֵאִי בְּגוּפָא, כְּגוּנוּנָא (דְּגִינְתָּא) דְּעֵרֵן דְּאַתְבְּרִי בְּשְׁמָא דִּיהו"ה.

כָּל גְּוֹנִין וְצִוּוּרִין דְּאַלִּין גּוּפִין, וְאַיִנוּן כְּגוּנוּנָא דְּנוּכְלַת אוּרָה דְּלַעֲלָא גְּלַגַּל חֲמָה, וְעֲלִייהוּ אַתְמַר פְּנֵי מִשְׁחָ
כְּפְנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לְבָנָה, וְכַד דִּיוּקְנָא אִית לִיה אַרְבַּע גְּוֹנִין, דְּאִית גְּוֹנָא חוּרָא סוּמְקָא
יְרוּקָא אוּכְמָא, גִּמְיוּן אִינוּן כְּכַבְיָא וּמְלָאכְיָא וּמְמִנֵין דְּתַלְיִין מְאַנְפִין כְּחוּשְׁבֵן גִּמְיוּן, וְכַלְהוּ מִשְׁמִשֵּׁי לְאַנְפִין.

פּוּמָא (כְּמִדְבַר יב יח) פָּה אֶל פֶּה אֲדָבָר בּוּ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת, פֶּה אִיהוּ בְּרִוּא דְּכְרוּבִים, דְּאַתְמַר
בְּהוּן (שְׁמוֹת כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה, אֲלִין שְׁפוּן כַּד אַתְּפַתְחוּ אַתְּפַתְחוּ בְּאַדְנִי
(יְהו"ה), כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (תְּהִלִּים נ"א י"ז) אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ.

וְאַמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתוּן, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכּוֹרֵד, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם יְהו"ה, כַּד אִיהוּ כּוֹרֵעַ כְּרוּבִים
סוּכְכִים בְּכְנַפְיָהֶם, וְדָא אִיהוּ סְכוּד דְּסוּבָה, דְּאִיהוּ כ"ו ה"ם, וְסִימְנָא יְהו"ה אֲדַנִּי, פְּרָשֵׁי כְּנָפִים
לְמַעַלָּה אִיהוּ רַמ"ה, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּתִרְוּן שְׁמֵהּ דְּאַיִנוּן אַחִי"ה יְהו"ה, וְסִימְנָא י"א י"א, (דְּבֵרִים
ו' ד) יְהו"ה אַלְהִינּוּ יְהו"ה אַחַד, חֲכָמָה וְכִינָה עֲלִייהוּ אַתְמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה, יְהו"ה
אַחַד עֲלִייהוּ אַתְמַר סְכָכִים בְּכְנַפְיָהֶם עַל הַכְּפַרְת וְאַיִנוּן ו"ה.

דְּבֵר אַחַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים, אִינוּן צוּרַת אֲדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, פּוּרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעַלָּה י"ה, סְכָכִים
בְּכְנַפְיָהֶם ו"ה, דְּאַיִנוּן אַרְבַּע גְּרָפִין, וְעֲלִייהוּ אַתְמַר (שְׁמוֹת י"ט ד) וְאַשָּׁא אַתְכֶם עַל כְּנָפֵי גִשְׁרִים,
וְכְרוּבִים תְּרֵי שְׁפוּן, עַל גַּם הָיוּ עוֹמְדִים, דָּא לִישְׁנָא, וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, קָלָא דְנִפְיָק מְגִרוּן, וַיְדַבֵּר אֲלֵיו
דְּבוּר דְּפוּמָא, וְקָלָא וְדְבוּר תְּפִאֲרַת וּמְלֻכוֹת, וְעִשְׂרֵי אַמּוֹת אַנְדָּה הַקְּרֵשׁ, וְעֲלִיה אַתְמַר (מְלַאכִי ב' ו) תּוֹרַת
אַמְת הִתְּחָה בְּפִיָּהּ, דָּא פּוּמָא הִיכָל, וְעֲלִיה אַתְמַר אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח.

מְלַנְאוּ מְגִיָּה קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים וְדָא לְבָא, כְּרוּבִים כְּנָפֵי רִיָּאָה, עֲלִייהוּ אַתְמַר וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפִים
לְמַעַלָּה סְכָכִים בְּכְנַפְיָהֶם עַל הַכְּפַרְת, דָּא כְּפַרְת הַלֵּב, דְּתַמְזֵן (מְשִׁלִּי כ' טז) גַּר יְהו"ה נִשְׁמַת אֲדָם,
וּפְגִינָהּ אִישׁ אֶל אַחִיו תִּרְוּן כְּלִיָּין.

בְּלַבָּא דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים אִית תְּרֵי בְּתֵי, בְּחַד סַם חַיִּים, וּבְחַד סַם מוֹת דְּאִיהִי אִשׁ, כְּהִנָּא רַבָּא דְּעָאֵל

לקדש תקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מספרא דשמאלא, והנה קטיל ליה, ומאי גיהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל פתגים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם הפות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לספרא שמאלא דלבא, ודא טחול.

בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלון קרבנא פדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיר לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהוה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרנא, ועאלו לה קמי מלכא דלבא, ולא תוה לחו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהוה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינין עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהורייהו, ופומא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלן פטורין מן הראייה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהי כגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא בשכינתא, ולא תחזיין קדמיה בשעת פטירתיה מן גופא.

פומא דאטימא בדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, כגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא כגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזון שלמין לאתרייהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסחיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

ומאן דייחי בגלגולא זמנא קדמאה אם ייחי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלו ילבינו, וכמה יתדע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (דף קלז ע"א) כשברים או כתרועה, וגופיה ואנפוי חוורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה כתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה כתקיעה וגופיה חוור ואנפוי חוורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמוהו ביין דהחמיין דחוור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתמן.

ועוד אשבחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארז מושר, שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הך אוקימנא למנדע תקונין אלן, אנשי חיל עיינין, וראי אלהים אודנין, הך הוא דכתיב (חבקוק ג א) יהוה שמעתי שמעך וראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעיינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, ופומא אריכא, וחוטמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עיינין לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמתא, ואם אודנין לא בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא כגין דאיהי כללא דכלא, אם לאו איהו בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בההיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

וְכָל נִשְׁמַתֵּינָא דְאַתְיִין תְּלַת זְמַנֵּין וְלֹא מִתְתַקְנִין, אַתְקְרִיאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֵרֵב רֵב, אֲכָל צְדִיקָא דְבִכְל
זְמַנָּא דְיִיתוּן מִתְתַקְנִין, יִיתוּן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתַּיִן דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קַהֲלַת א' ד') דּוֹר הוֹלֶךְ וְדוֹר
בָּא, וְדָא נִשְׁמַתָּא דְאִיהוּ מִשָּׁה רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּשְׂכִינְתָּא עַלְמָה דְאִיהוּ נִשְׁמַת חַיִּים כַּד שְׂרִיא
בְּמִשָּׁה, אַתְחַשְׁב לִיה כְּאִלוּ אַתָּא בְּשְׁתַּיִן רַבּוּא, וּבְגִינְיָה אַתְמַר אִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רַבּוּא בְּכֶרֶם אַחַד.

וְאִינוּן מְרַעִין דְבְנֵי נִשָּׂא, דְאַתְמַר בְּהוּן (דְּבָרִים כח טו) וְחַלְלִים רַעִים, (מְשַׁלֵּי ג' ח') רַפְאוּת תְּהִי לְשֶׁרֶף, כַּד
אִינוּן בְּרִישָׁא דְצְדִיקָא, אֲכָל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְרִשְׁעִיָּא, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרַת לְגַבְיִיהוּ (שִׁיר א' ו')
אַל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְאַלִּין שְׂרִיין לֹון לְפַתָּחָה לְבְנֵי נִשָּׂא, כְּמָה דְהוּוּ מִפְתֵּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׁית
שְׁעַתִּין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת ל"ב א') וַיִּרְא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מִשָּׁה, הָא אֹוקְמוּהָ בְּשִׁית שְׁעַתִּין עֲבְדוּ יָת
עַגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבַּע, אֲפִרְישׁוּ בֵּין עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא לְשַׁבַּע, דְגוּפָא וּשְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְאַפְרָשָׁא לֹון מִשַׁבַּע, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שֵׁם י"ב טו) אַךְ בְּיוֹם הָרֵאוּשׁוֹן, אַךְ חִלַּק בֵּין שִׁית לְשַׁבַּע,
בְּגִין דָּא אֲמַרְהָ כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל (שִׁיר א') שִׁשְׁזַפְתַּנִּי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זַפְתַּנִּי הַשְּׁמֶשׁ, דְאַסְתַּלַּק מְנִי ו' דְאִיהוּ
הַשְּׁמֶשׁ, דְנְהִיר בְּשִׁית תִּיבִין דְאִינוּן (דְּבָרִים ו' ד') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְהָא אַתְמַר. (עַד
כַּאן הַהֲג'ה מַסְפְּרִים אַחֲרִים).

דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, דְּבַר אַחַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם,
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סֵפֶר - צְדִיק
חַי הָעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא
תּוֹלְדוֹת, זֶה סֵפֶר וְדָא, וְלֹא אַחַר,
וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר
בוּ פִתְפֹּאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. מִי
הַבֵּית שְׁלוֹ? זֹו הַשְּׂכִינָה, וְרוּעָה
הַנְּאָמֵן אַתָּה הוּא כְּדַמּוּתוֹ, וְלֶךְ
כַּח לְהַסְתַּפֵּל בְּדִיוֹקְנֵי בְנֵי אָדָם,
בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בוּ
בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל
הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם רְשׁוּמִים
בְּכַסָּא, וּמְשׁוּם שְׁכַל כְּסָא וּמְרַכְבָּה
שְׂאֵתָה זְקוּק, אַתָּה יֵשׁ לֶךְ כַּח
לְהַסְתַּפֵּל, בְּגִלְל כֶּךָ וְאַתָּה תַחֲזֶה
מִכָּל הָעָם וּגְזַמַּר.

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ שֵׁת, שׁ שְׁלֹשׁ חַיִּוֹת שֶׁל
הַמְּרַכְבָּה, ת הוּא נֵר יְהוָה נִשְׁמַת
אָדָם, שְׁנַאֲמַר בְּה וּדְמּוֹת פְּנִיָּהֶם
פְּנֵי אָדָם, וְזֶהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ
כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר
חַי תִּשְׁעָ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעָ מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמָוֵת, מְאִי וַיְמָוֵת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דִּיהוּהָ חַי הוּא תִּשְׁעָ

דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, זֶה סֵפֶר דָּא צְדִיק חַי עַלְמִין,
דְּאִיהוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סֵפֶר וְדָאִי וְלֹא אַחֲרָא,
וְאִינוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (יִשְׁעִיה
מ' ד') כְּתַפְּאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיה,
דָּא שְׂכִינְתָּא, וְרַעִיא מְהִימְנָא אַנְתָּ הוּא
כְּדִיוֹקְנִיה, וְלֶךְ חִילָא לְאַסְתַּפְּלָא בְּדִיוֹקְנֵין דְּבְנֵי
נִשָּׂא, בְּצִיּוּרֵין דִּיהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית ה'
א') בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרֵין דְּבְנֵי
נִשָּׂא אִינוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסִיא, וּבְגִין דְּכָל פְּרַסִיא
וּמְרַכְבָּתָא דְאַנְתָּ זְקִיקָא, אַנְתָּ אִית לֶךְ חִילָא
לְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין כֶּךָ וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעָם
וּגְזַמַּר.

וַיְחִי (דף קל"ח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ
שֵׁת (בְּרֵאשִׁית ה' ג'), ש תְּלַת חַיּוּוֹן דִּמְרַכְבָּתָא, ת
אִיהוּ (מְשַׁלֵּי כ' כח) נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם, דְאַתְמַר
בְּה (יִחְזַקְאֵל א' ע) וּדְמּוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, וְדָא אִיהוּ
וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצַלְמוֹ. וַיְהִי כֹל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תִּשְׁעָ מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמָוֵת, מְאִי וַיְמָוֵת, אֲלָא כֹּל יוֹמִין דִּיהוּהָ חַי הוּא תִּשְׁעָ

וימת. מה זה וימת? אלא כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלשים שנים, ושאר השנים בתוספת היה מת, והשבעים שחסרו מאלף, נתן לדוד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאלה.

עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים למים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנוח) ואילוף היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים וארך ימים הם מאריך אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירה. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן.

תקון שני

זהו תקון כ"ב וכ"ג בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, זה אילו של יצחק. בראשית שם א"ש לעולה של יצחק, וסוד הדבר - (ועל אלו שלשת הגלגולים נאמר מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וזאת לפנים - זו האם העליונה, העולם הבא דבר אחר, אצלו צריך חליצה, וזהו שכתוב של נעליך וגומר, ואם לא, אין לו רשות להרויח,

תמן א"ש לעולה דיצחק,

מאות ותלתין שנים, ושאר שנים בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יהב לדוד משנוי, בגין דהוה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתיים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבבדמיתא הוו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעולם.

אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הוו חייין שנים סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנוח) ואילוף הוו מתמעטין בשנים, אמר ליה ברי, רבוי שנים ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין, ומעוטא דיומין ושנים מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה' זעירא. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א).

(אמר המניה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, נמרתו אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תיש, דא אילו דיצחק. בראשית ברא א"ש לעולה דיצחק.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדוּשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

סוד "האלף לך שלמה" להקים שכונתא מעפרא

ארגון "אור הזוהר" פונה בקריאה לציבור, להשתתף בלימוד של הזוהר, בשאיפה להגיע לאלף סיומים של הספר הזוהר, וזאת על פי קריאת מקובלי ירושלים בעבר לערוך 1000 סיומי זוהר להחשת הגאולה ברחמים. ובס"ד הוציאו לאור את ספרי הזוהר מחולקים ל-70 חוברות, ונדפסו אלף סטים, והן ניתנים חינם לכל בית מדרש וישיבה שמקבל עליו לסיים את כל הזוהר למען גאולת ישראל, וכל הקודם זוכה. וכך נוכל להגיע בע"ה לאלף סיומים כל שבוע.

ניתן להשיג בטלפון: 02-5612121, או בפלאפון: 054-8436784.

לכבוד התנא אלוקי - לל"ג בעומר - ספר תיקוני זוהר המחולק ל-29 קונטרסים

י"ל ס' תיקוני זוהר ב-29 קונטרסים כל קו' לוקח כ- 20 דק' לסיים, וכשמחלקים ל-29 אנשים מסיימים בכ-20 דקות את כל "תיקוני זוהר", חלוקת ספרי הזוהר בחינם מיועדים: לתגלחת, לבר מצוה, לחתונה, לע"ג, לבתי מדרשים, - כעת במספר מצומצם, וכן מחלקים אלף "אידרא זוטא" לכל הלומדים ומסיימים מערש"ק זו עד יום שני. כל הקודם זכה,

ניתן להשיג אצל מפעל הזוהר העולמי, בית שמש,

טלפון: 02-6255789 - 054-8436784

קול דודי הנה זה בא מְדַלֵּג על הַהָרִים מְקַפֵּץ על הַגְּבְעוֹת:
 דוֹמָה דוּדִי לְצִבִי אוֹ לְעַפְר הָאֵלִים הֵנָּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ
 מוֹשָׁגִיחַ מִן הַחֲלֻצוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָבִים:
 עֲנֵה דוּדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלִבִּי לָךְ.

(בשיר השירים פ' ב, ח-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הנלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד נאילו סיים כל הזוה"ק.**

אמרו חז"ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן!!! (רש"י ד"ה ב' ל"א ד')
 ובוזוהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב), כתוב מה מיוחד באוכלי המן?
 שכאשר אכלו את המן היה מתברך במעיים וקיבלו אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו לחכמה עליונה.
 ועל זה נקראו דור דעה, והם היו בני האמונה ולהם ניתנה התורה להסתכל בה בפנימיותה ולדעת דרכיה.
הואים מהזוהר הקדוש שיעקר נתינת התורה ניתנה לאלו שלומדים את סודותיה.

ובאור החיים הקדוש פרשת וחי (מט יא), כתב:

שכוחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא שצריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה,
 וביאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה, שזה ינה של תורה. (גם יין גימטריה "סוד").

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

**א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
 וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
 עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
 ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**

**ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
 יוכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
 מעלת "מזכה הרבים"), וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**

**ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
 [7] ציבור של 30 איש, וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**